

Pokud pak jde o ono dlouhodobé používání veř. statku — i kdyby je bylo lze uznati za skutečnost, která je způsobila založiti toto zvláštní oprávnění veřejnoprávní — nemůže ono v daném případě míti právního významu, poněvadž st-l netvrdil a netvrdí ani nyní, že by po onu dlouhou dobu byl používal vždy určité a vždy téže části statku veřejného.

Č. 6337.

Mimořádná opatření: Podléhá majitel lesní školky povinnosti platiti zaměstnavatelské příspěvky ke zlevnění mlýnských výrobků podle opatř. Stál. Výb. Nár. Shrom. č. 494/20?

(Nález ze dne 24. února 1927 č. 14.616/25).

Prejudikatura: Boh. 2147/23 adm.

Věc: Ing. J. H. v Ř. proti ministerstvu pro zásobování lidu stran zaměstnavatelského příspěvku ke zlevnění mlýnských výrobků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Na základě nál. Boh. 2174/23 adm. nevyhovělo žal. min. nař. rozhodnutím z 9. února 1925 opět odvolání st-lovu, poněvadž šetřením bylo zjištěno, že jeho šolkářský podnik nebyl podroben dávce z katastrálního výnosu půdy dle § 6 opatř. Stál. výboru č. 494/20, kterou odváděli majitelé zeměd. podniků včetně zahradnictví a vinic k stejnému účelu jako sloužila moučná dávka, nýbrž podléhá všeob. dani výdělkové již od r. 1918 a tím uniká moučné dávce dle cit. § 6 a není tu tedy důvodu pro osvobození od příspěvků zaměstnavatelských dle § 4 cit. opatření.

Když pak st-l v rozkladu namítal, že jeho podnik dávce z katastr. výnosu byl podroben, a berní správa podala zprávu, že st-li byla skutečně dávka z katastr. výnosu vlastní půdy předepsána a že se dávka z propachtovaných pozemků nedá zjistiti, vyslovil žal. úřad výnosem z 2. května 1925 rozklad ten vyřizujícím, že hlavním důvodem pro dávkovou povinnost jest okolnost, že podnik st-lův jest podnikem výdělečným, což plyne z toho, že st-li předepsána byla z tohoto podniku všeob. daň výdělková, která se podniku zeměd. (včetně vinic a zahrad) nepředpisuje a že nasvědčuje tomu též to, že neprodává výrobky své vlastní, nýbrž též odjinud si je opatřuje za účelem dalšího zcizení, což právě charakterizuje podnik jeho za výdělečný (obchodní).

Rozhoduje o stížnosti uvážil nss toto: — — —

Jde o otázku, zda síly zaměstnané u st-le lze pokládati za síly, zaměstnané výhradně v polním hospodářství včetně podniků zahradnických a vinic.

Podle § 4 opatř. Stál. výboru Nár. Shrom. z 25. srpna 1920 č. 494 Sb. má zaměstnavatel za osoby, podrobené nemoc. pojišť. povinnosti, zaplatiti za každou osobu a pojišť. den 1 Kč. Dle posl. odst. tohoto § vyjmuti jsou zaměstnanci v podnicích zeměd., kteří nejsou činni v lesním hospodářství. Bližší vysvětlení tohoto ustanovení obsahuje § 11 nař. vl. z 2. září 1920 č. 500 Sb., jež provádí svrchu uvedené opatření. Dle 3 odst. č. 1. tohoto paragrafu nepředpisují se příspěvky zaměstnavatelům za síly zaměstnané výhradně při polním hospodářství včetně podniků zahradnických a vinic, naproti tomu neplatí osvobození to pro

síly zaměstnané při lesním hospodářství. Zásada v těchto normách vyslovená je tedy ta, že majitel zeměd. podniku je osvobozen od placení zaměstnavatelského příspěvku za všechny zaměstnance, kteří v jeho zeměd. podniku včetně zahrad a vinic jsou zaměstnáni a tam pracují.

Cit. nář. vyslovil nss právní názor, že školky, ve kterých se pěstují lesní stromy, samy o sobě nejsou lesním hospodářstvím ve smyslu § 11 vlád. nař. č. 500/1920. Za tohoto stavu věci byl žal. úřad oprávněn a povinen zkoumat, zda st-l podléhá s jiného hlediska povinnosti, zapraviti zaměstnav. příspěvky k zlevnění mlýn. výrobků. Žal. úřad opírá nyní svůj výrok, že st-l dávce té podléhá, o důvod, že podnik st-lův není polním hospodářstvím včetně podniků zahradnických a vinic, nýbrž výděl. podnik obchodní. Že jde o takový podnik, usuzuje žal. min. ze dvou okolností, jednak, že se st-li předepisuje z jeho podniku všeobecná daň výdělková, která se podniku zeměd. včetně zahrad a vinic nepředepisuje, jednak, že st-l neprodává jen výrobky své vlastní, nýbrž si je též odjinud opatřuje za účelem dalšího zcizení.

Avšak všeobec. daň výdělková předpisuje se i pachtýři podniku zeměd. (arg. § 2, odst. 3 zák. o dan. os. č. 220/1896); podle sdělení berní správy v P. pak jest st-l zdaněn daní výdělk. od 1. ledna 1918 toliko z nájmu pozemků k pěstování lesní sadby, takže z okolnosti žal. úřadem dovolané, že se st-li předepisuje daň výdělk., nelze pro otázku, zda síly st-logy jsou zaměstnány v podniku zemědělském, dovoditi nic.

Pokud jde o důvod druhý, tu podle výsledků konaného šetření nakupuje st-l s e m e n a tu- i cizozemská, seje je a prodává vypěstované sazenice. I to nevylučuje povahu podniku st-lova jako podniku zeměd., poněvadž zemědělec zůstane činným také na dále v polním hospodářství, i když prodává plodiny vypěstované ze semen odjinud nakoupených.

Žal. úřad, když vzhledem k oběma těmto momentům nepokládal zaměstnance st-logy za síly zaměstnané výhradně při polním hospodářství včetně podniků zahradnických a vinic, vykládal mylně zákon, pročez bylo nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost dle § 7 zák. o ss.

Č. 6338.

Učitelstvo (Slovensko): * Předpis § 8 vl. nař. č. 226/23, kterým se za podmínku přiznání zaopatřovacích požitků učitelským osobám tam uvedeným stanoví výkon služby, neodporuje zák. č. 269/20.

(Nález ze dne 24. února 1927 č. 3569).

V ě c: Julius Š. v N. (adv. Dr. Alex. Meisl z Prahy) proti ministerstvu zemědělství (Dr. Bedř. Šimek) stran pensionování.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: V N. byla za uh. vlády státní ludová škola hospodářská, jejímž správcem st-l byl. Za války nebylo na škole vyučováno, poněvadž její místnosti sloužily k voj. účelům. Ani po převratu nebyla škola ta znovuzahájena.